

V roku 1983 sa skončilo trestné konanie proti Romanovi Brázdovi a spol. pre trestný čin vraždy a znásilnenie Ľudmily Červanovej. Toto sa viedlo pod číslom 1 T 6/82 na Krajskom súde v Bratislave. Podpisani, ktorí sme vo veci vystupovali ako obhájcovia, sme toho názoru, že tento proces nebol vedený celkom korektne a že by bolo treba zrevizovať postup orgánov, prípadne súdných v trestnom konaní. V nás všetkých zanechal tento proces nemilú spomienku a nemiznúci pocit, že konanie neodkrylo skutočnú pravdu, že boli postihnutí aj neoprávnené osoby.

Boli uplatňované zákonom ustanovené mimoriadne opravné prostriedky, návrhy na obnovu, a to sa strany viacerých odsúdených, boli podané početné podnety k sťažnosti pre porušenie zákona, príbuzní odsúdených sa dožadovali nápravy, doteraz úplne bez akéhokoľvek výsledku.

Prítom sme presvedčení, že k porušeniu zákona tu došlo, a že to musí nezaujatý právnik bezosobne spoznať, keď si pozorne preštuduje materiál sporu a rozvážne si ho vyanalyzuje. Nie je to úloha jednoduchá, pretože k podopretiu obvinenia boli použité rôzne dôkazy a záleží na správnom vyhodnotení týchto dôkazov, či na pripustení a prevedení dôkazov obhajoby, ktoré dosiaľ neboli. Taktiež by musel prokurátor, spracovávajúci materiál, byť k dispozícii všetky materiály vyšetrovania tohoto prípadu, nielen tie, ktoré sú v spisoch tohoto procesu, ale aj tie, ktoré získali vyšetrovatelia od roku 1976, keď sa viackrát pustili po rôznych stopách. Ale tam sú naše podania, odvolania, návrhy na obnovu, podnety odsúdených, poslúžili by k nájdeniu skutočnej pravdy, len aby boli obsahovo dôsledne vyhodnotené.

Z perspektívy uplynulých rokov nám vystupuje do vedomia stále naliehavejšie, že tento proces nebol zameraný na dôsledné zisťovanie skutočností, ale na usvedčenie obvinených. Po 5 rokoch nárného vyšetrovania bola snaha vec ukončiť, vyriešiť a nie uspokojiť sa s prípadným zdarom vyšetrovania. Nikdy predtým

ani potom nebolo jednej veci venované takej publicity a tak jednostranne, ako tejto.

My sme pochybovali aj v minulosti, a pochybujeme o tom stále, či by sa boli veci v plnom rozsahu udiali tak, ako znela obžaloba a rozsudok.

Apelujeme na Vás, ako hlavného strážcu socialistickej zákonnosti v ČSSR, aby ste použili Vaše právo na podanie sťažnosti pre porušenie zákona.

Podľa nás niet pochybností o tom, že dokazovanie nebolo prevedené v dostačujúcom rozsahu, že treba zadovážiť písomné materiály o všetkých vyšetrovacích úkonoch, ktoré boli vo veci vykonané, i keď sa týkajú iných obvinených, že treba previesť výsluchy svedkov, ktorí boli navrhovaní obvinenými, ale neboli vypočúť, že prevedené dôkazy neboli správne zhodnotené, že neboli vyriešené určité rozpory v písomnom materiáli - napríklad prečo sú iné údaje o najdenom ošatení mŕtvoly v protokole o ohliadaní z 14. 7. 1976 a v neskoršom protokole o pitve, že súdy nepripustili žiadne pochybnosti o beznátlakovom vyšetrovaní, hoci napr. u Zimákovvej, ktorá trikrát menila svoju výpoveď, to je nesporné, atď. - bolo by dlhé a nevhodné tu všetko pripomínať.

Nemožno vylúčiť ani zmenu postojov niektorých dejateľov po ďalšom časovom odstupe. Preto sme sa rozhodli prihovoriť sa za to, aby ste sťažnosť pre porušenie zákona podali. Nech rozhodne Najvyšší súd ČSSR o tom, či k porušeniu zákona došlo, alebo nie.

Dňa 29. 5. 1989

Dr. Vladimír Vrba

Dr. Otakar Motejl

Dr. Ladislav Turí Nagy

Dr. Kamil Beresecký

Dr. Alfonz Langer

Dr. Voitech Rampášek

Dr. Zoltán Škrovíná